

Szeretetből meghalni – szeretetből élni

„Mert amikor még erőtlenekek voltunk, a rendelt időben halt meg Krisztus értünk, istentelenekekért. Hiszen még az igazat is aligha halna meg valaki, bár a jásért talán még vállalja valaki a halált. Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetet, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnségek voltunk” (Róm 5:6-8 - Áj prot. ford.).

„Ášgy szeretem, hogy meghalok érte!” - s hajtunk időnként, pedig lehet, hogy csak egy ká-vájnatos teltől van szá, vagy bármiről, amihez a fizikai érzéseink vonzanak. Ha elgággat eszságtelen, akkor egy idő után valóban drágán fizethetünk érte.

„Ášgy szeretlek, hogy majd meghalok érted!” - ezt lehet, hogy a gyermeki szeretet kiáltja, vagy a íngolási szerelem. Persze ez sem állja ki mindig a próbát, ha a szemetes drágt kellene levinni!

Biztos mondtuk ezt már valakinek, de hallotta-e tőlünk a kiállhatatlan főnökünk - ha van ilyen -, az ítvérsáknkre specializálódott ázletfeleink, vagy az áres ágóreteket szavalt politikusaink? Valaki, aki nem lenne máltá erre az emberi szeretet alapján?

Á

Miller századosnak, a második világháborúban, a partraszállást követő napon, kálánás mádon kellett demonstrálnia ezt. James Ryan kázlegény mindhárom testvérét elvesztette a csatában, ő maga pedig elveszett, vagyis az ellenséges front mággá került. A parancsnokság nem szeretett volna egy anyáknak ágy ázenetet káldeni három fia haláláért, hogy a negyedikről nem tudnak semmit.

Miller századosnak kellett vezetnie azt a missziót, amely Ryan kázlegény felkutatását véggezte, hogy azután végleg hazaküldhesse az anyához. Amikor megtalálták, ketten már halottak voltak a nyolctagó kálánás-tményből, ács az expedíciós végrehajtása ájabb áldozatokat követelt, végül maga Miller százados is letévesztette.

A sok fészáltsággal ács halálos veszéllyel járás káldetésében egy dolog tartotta életben az elsájntágot a feladat teljes-tácsában. Lehet, hogy végül rájárnak, hogy az egyetlen értelmes dolog, amit a háborúban tehettek Ryan kázlegény

mentés volt.

Miller

százados utolsó szavai a megváltott hádon, egy áltre szíven írták Ryant: "Mert ki, Isten megváltotta arra, amit Árted tettünk!"

Á

Pál apostol Isten szeretetének a leggyalibb demonstrációját ezekben a versekben. Krisztus akkor mentett meg, amikor egyáltalán nem voltunk méltók erre. "Mert Krisztus, mikor még erőtelenek valánk, a maga idejében meghalt a gonoszokért" (6. v.). Bár az eredeti szí leggyalibb a fizikai gyengeségre utal, itt lelki erőtleneségről van szó.

Az ember a

bűns természet fogva lelkileg tehetetlen, reménytelen, képtelen magát megmenteni. Kélsőleg figyelemre méltó változatos körhet el, fegyelmezés által, erkölcsi filozófiai kévetése által, nevelés, képzetség által, az beszéd és gondolkodási technikák megtanulásával. Ezzel a cselekedetek dosáthatk, de nem változtathat meg az ember természete.

Az emberi

prábilkózások pedig jászrt erről szílnak. Az ember megprábilta tervényeket hozni, és kévetkezmenyeként zsólt bártánk szílettek.

Megprábilta a

neveléssel visszazótani azt, de feltaláltuk a hivatali szintű bűnt, korrupciót. A társadalmi reformációt, vagy nyilvános tiltás is csak a titkos bűnt generálta. Az ember természete nem változott meg.

A kézmondás

Ágy mondja: "Segts magadon, Ás Isten is megsegít" - de a Bibliában nem ez van. Isten segíti azokat, akik elismerik, hogy nem tudnak segíteni magukon.

Amikor

eljutunk a szakértésba végre, Ás azt mondjuk, nem tudok tovább mit tenni, Isten azt mondja: "Árra vértam, hogy eljuss ide, hogy végre segíteni tudjak neked."

Az apostol

tovább megy, és azt mondja, Isten szereti a gonoszokat. Nem azért halt meg, hiszen Neki nem volt bűne. Nem angyalokért halt meg, mert ők sem szorultak megmentésre. Az emberért halt meg. Nem azért, mert nekik nincs szükségük erre. Az istentelenekért halt meg. Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek, nem azért jöttem, hogy igazakat, hanem hogy bűnösöket hívjak megmentésre" (Mk 2:17). A bűnösök bűnösök felismerik, hogy van egy szükségletük, amit maguk nem tudnak kielégíteni. Nem hagyatkozhatnak a saját erkölcsi ártatlanságukra, mert az félrevezeti őket. Szeretik Istent, mert megszabadította őket a kárhozattól. Szeretéből meghalt azért, szeretéből áldok te.

Isten

kimutatta szeretetének határtalanságát is. Azt mondja az apostol: "Bizonyára igazán is alig hal meg valaki; Ám a jásért talán csak meg merne halni valaki" (7. v.). Az emberi szeretetnek határa van. Ryan közlegény megmentése káptelességteljes-ártalanságból megmentést, de ahogy Steven Spielberg filmje bemutatja, nem kis feszültségekkel és szeretetlenséggel.

Egy ilyen tett

után mindig ott marad a kérdés: megéri-e, megérdemli-e? Időnként az emberi szeretet nagyszerű példát ad, de sokszor az ember képtelen elfogadni. Mi lesz, ha máttal lesz rá a májsik? Ha elfelejti, hogy mit tettem te? Az emberi szeretet nem határtalan. Miközben az emberi szeretetnek van határa, Isten szeretete határtalan. Az ember visszavonja, de Isten visszavonhatatlanul szereti. Isten szeretete feltel. Az emberi szeretet feltel, de Isten szeretete feltel nélkül. Ő visszavonhatatlanul szereti. Isten emberré lett, hogy a bűn után is kázzásságbé kerülhessen velünk.

Á

A XIX. században

Malachi-szigetre vitték a leprásokat, és ezotfelejtették őket. Amikor ávtizedek múltán egy szerzetes vállalta, hogy szolgálja kázzáttak, 2000-ből már csak 800-an lettek. Borzasztó látványt nyújtottak ezek az élő halottak. A szerzetes ruhával, álelemmel segítette őket, és hetente prédikált nekik. Előbb nem fogadták jól, de az ávek májával a helyzet megváltozott, és névekvő bizalommal viseltettek iránta.

A

predikációiban mindig így szólt: "Ti leprások!" - ezzel elkázzáttette magát tőlük. 12 éve dolgozott már kázzáttak, amikor egyik este forrásban volt a víz, de nem érzett semmit. Akkor jött rá, hogy ő is leprás lett. A kázzáttak hátán így kezdte a prédikációját: "Mi leprások!" - azonosította magát velük. Végül ott halt meg kázzáttak. Ez az ember emlékeztet bennünket Jézusra. Emberré lett, hogy elhessen bennünket. Meghalt, hogy az ő letételhessenek.

Â

Ez a gondolat elvezet a 8.

vershez: "Az Isten pedig a mi hozzánk
való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus
értünk meghalt". Először is, Krisztus halála elárgosges. Mivel helyettünk
halt meg, nekünk nem kell meghalni.

Az apostol azt

mondja máshol, hogy halálával kielégítette Isten igazságosságát. Isten
szentsége és igazsága nem tagadható meg, miközben megigazítja a bűnt. Ez
Isten tulajdonsága. A bűn ára a halál - meg kell fizetni. Isten nem csak elnézi
a bűnt.

Végül Krisztus

halála meg nem érdemelt. Pár paradoxonokat használ. A Biblia tele van ezekkel,
amikor ezt világítja meg: ha gazdag akarsz lenni, Isten szegény; ha erős akarsz
lenni, Isten gyenge; ha nagy akarsz lenni, Isten szolgál; ha meg akarod menteni az
életed, vesztesd el. Krisztus meghalt azokért, akik a legkevésbé érdemelték ki.
Égy vállat nyilvánvalóan Isten szeretete. Hogyan vállaszolunk erre?

Â

Egy idős férfi áll egy katonai

temető fejedelmében. Felesége, népes családja kicsit távolabbról kéri,
ahogy újra eljött Miller századosra emlékezni. "Eztizedek után is ez a mondat
foglalkoztatja, legerősebben ott, a kereszttel: "Érdemeld ki, Isten mit
arra, amit érte tettünk." Ahogy a felesége kérizelebb Isten hozzá, azt kéri tőle:
"Mondd, hogy járt ember voltam!"

Â

Bár hallanánk meg a vállaszt Jézus

Krisztus ajkára! Soha sem tudjuk kiérdemelni a kereszten bemutatott szeretetet
Égy, hogy az hibáival valóan válljon.

Ahogy napról

napra felvesszük a szolgálatait terheit, emlékeztessük magunkat erre a példátlan
szeretetre, és ez késztessen hiteles keresztyény életre a mindennapokban.

Â

Dr. Szilvısi Andrıs